

ТЕХНОЛОГІЇ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ У СИСТЕМІ ПЕНІТЕНЦІАРНИХ ЗАКЛАДІВ

Пенітенціарна система – це в першу чергу державний інститут, що забезпечує виконання кримінальних покарань, які накладаються на громадян відповідно до законодавства. У її підпорядкованості перебувають слідчі ізолятори, виховні колонії, колонії різного рівня безпеки, виправні центри [2, с. 412].

Системне реформування пенітенціарної системи вимагає від учасників цього процесу міждисциплінарного підходу, що передбачає використання здобутків різних наук – історії, філософії, політології, соціології, права, психології, педагогіки – для розробки та розвитку власної теорії і практики [1, с. 5].

Діяльність соціального працівника у пенітенціарній системі розглядається у 3-х аспектах: соціальна профілактика можливих правопорушень; соціально-психологічна робота з ув'язненими; соціальний супровід після звільнення.

Соціальна профілактика правопорушень спрямована на ліквідацію девіантної субкультури, на спрямування уваги фахівця на дітей групи ризику, щоб не допустити переростання девіантної поведінки підлітків на делінквентну та кримінальну. Вторинною профілактикою може бути соціальний супровід підлітків з делінквентною поведінкою.

Технології соціальної роботи в пенітенціарній системі, окрім загальнонаукових, ґрунтуються на таких принципах: охорони соціальних прав, соціального реагування, опори на власні сили, максимізації соціальних ресурсів, конфіденційності, гуманізму, толерантності та законності.

Зміст соціально-психологічної роботи з ув'язненими полягає у:

- складанні індивідуального плану соціальної реабілітації клієнта; подоланні психологічної кризи, пов'язаної з арештом;
- адаптації до середовища колонії;
- формуванні у клієнта компетентного ставлення до часу; захисті прав клієнта;
- підготовці клієнта до виходу на волю;
- наданні допомоги родичам у розв'язанні проблем, пов'язаних з ув'язненням близької людини.

В рамках соціального супроводу після звільнення соціальний працівник надає первинну психологічну допомогу, здійснює психопрофілактику і корекцію деструктивних конфліктів та негативного сприйняття виправних впливів, здійснює соціальну адаптацію та реабілітацію клієнта, надає допомогу у відновленні документів, працевлаштуванні, забезпеченні місця проживання, реінтеграції у суспільство в цілому [2, с. 420].

Найбільш дієвим методом соціальної роботи в пенітенціарних закладах є метод прогресивної системи виконання покарання – це

сукупність юридичних, організаційних і виховних засобів, що забезпечують поетапне пом'якшення покарання ув'язненому у міру його виправлення, тобто стимуляцію законослухняної поведінки [2, с. 422].

Основними завданнями соціальних працівників при роботі з ув'язненими є: визначення причин правопорушення та класифікація засудженого, спостереження, розробка виправних заходів, розвиток і зміцнення соціально-корисних зв'язків між засудженими і зовнішнім світом, допомога в самовиправленні та підготовка їх до звільнення і ресоціалізації. Обов'язком соціального працівника є також робота з сім'ями ув'язнених, психологічна допомога у підготовці до зустрічі з відбулим термін ув'язнення членом сім'ї.

Отже, соціальна робота в пенітенціарних установах – це професійна комплексна діяльність з надання соціальної допомоги і підтримки, здійснення соціального захисту засуджених, результатом якої є створення умов для соціально позитивного функціонування та вдосконалення людини, яка скоїла кримінально каране правопорушення.

Список використаних джерел:

1. Пенітенціарна педагогіка : наук.-метод. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / С. Я. Харченко, О. Л. Караман, Н. П. Краснова; Держ. закл. «Луган. нац. ун-т імені Тараса Шевченка». – Луганськ : Вид-во ДЗ «ЛНУ імені Тараса Шевченка», 2011. – 329 с.
2. Технології соціальної роботи: навчальний посібник з грифом МОН України. / О. А. Агарков, Д. Ю. Арабаджієв, Т. В. Єрохіна, В. В. Кузьмін, І. В. Мещан, В. М. Попович. – Запоріжжя: вид. комплекс АТ «Мотор-Січ», 2015. – 487 с.

Надія Погорецька

Науковий керівник: к. і. н., доц. Гордієнко Г. М.

«АКТУАЛЬНЕ» МИСТЕЦТВО В УКРАЇНІ НА ПРИКЛАДІ РОБІТ ОДАРКИ ДЬОМА-ПІСНОЇ

Мистецтво завжди було і залишається вторинним по відношенню до життя та тієї соціокультурної ситуації, в якій воно виникає. Художник – хоче він того чи ні – завжди залишається членом суспільства, а тому має певну життєву позицію, яка не може не впливати на його творчість.

Саме тому проблемою даної роботи є: визначити та розтлумачити поняття «актуальне» мистецтво, його значення та вплив на розвиток суспільства та проаналізувати цей вид мистецтва на прикладі робіт Одарки Дьома-Пісної з циклу «Тінь Гойї». Актуальність дослідження полягає в тому, щоб розкрити суть робіт художниці через призму «актуального» мистецтва, а також розкрити приховані заклики до суспільства.

Багато митців сучасності називають соціально-критичне мистецтво як «актуальне» або ж «contemporary». Тобто таким, яке має актуальність у